

M. FIGUEROLA ALDROFÉU

L'HOME DELS NASSOS

Preu: QUATRE rals.

NOVENA EDICIÓ

BARCELONA

LLIBRERÍA ESPANYOLA DE LÓPEZ, EDITOR

20 — Rambla del Mitj — 20

OBRAS DEL MATEIX AUTOR

QUE 'S TROBARÁN EN LAS PRÍNCIPALS LLIBRERÍAS

	Pesetas.
2- Cromos. Colecció de cuadros á la ploma.	0'25
8- La primera volada. Novela picaresca.	0'25
32- ¡¡¡Alló!!! Versos picants, salats, dolsos, verts y madús..	0'25
42- Pessigollas íntimas. De diferentas sensacions.	0'25
10- Del Infern á la Gloria. Novela picaresca.	0'25
8- Amor etern. Cuadret trágich semi-histórich.. . . .	0'25
4- Memorias de un polisson. Humorada en vers.. . . .	0'25
9- Música celestial. En vers.	0'25
21- Vigilia de casament. Monólech.	0'50
18- Modus-vivendi. Pessa catalana en un acte.. . . .	0'50
7- Palpitacions. Colecció de poesías. Un tomet 48 págs..	0'50
56- Mala lluna. Pessa catalana en un acte.. . . .	0'50
64- L' any 13,000. Fantasía	0'50
50- Lo Vigilant. Monólech en vers.	0'50
240- Revelacions. Clau per descobrir secrets.	0'50
66- ¡Eureka! Sarsuela en un acte.. . . .	0'50
4- Qui abraça molt... Pessa catalana en un acte.	1'00
Lo tret per la culata. Sarsuela en un acte.. . . .	1'00
¡¡¡A la Rambla!!! Sarsuela en un acte.	1'00
7- Temps perdut. Pessa en un acte.	1'00
De cero á cero va cero. Pessa en un acte.	1'00
Per poders. Pessa catalana en un acte.. . . .	1'00
6- La sombra de un vestit. Pessa en un acte.. . . .	1'00
Servey de plata. Comedia en dos actes.	1'00
95- Lo cós del delicté. Comedia en dos actes.	1'00
Trofeos masculinos. Pessa castellana.	1'00
Telefónicamente. Pessa castellana.	1'00
25- L' Home dels nassos. Esternut en un acte y en vers. .	1'00
41- La conquista del papá. Juguet cómich lírich en un acte.	1'00
9- La Capota de palla. Comedia en tres actes.	2'00
6- L' esca del pecat. Novela de costums; 160 planas. . . .	2'00

L'HOME DELS NASSOS

ESTERNUT CÒMICH
EN UN ACTE Y EN VERS

ORIGINAL DE

M. FIGUEROLA ALDROFÉU

Fet per primera vegada
ab més ó menos gracia, la nit del 28 de Desembre de 1891
en lo *Teatro Catalá*, instalat al de ROMEA

DÈCIMA EDICIO

Preu: UNA pesseta

L'HOME DELS NASSOS

ESTERNUT CÒMICH
EN UN ACTE Y EN VERS

ORIGINAL DE

M. FIGUEROLA ALDROFÉU

Fet per primera vegada
ab més ó menos gracia, la nit del 28 de Desembre de 1891
en lo *Teatro Catalá*, instalat al de *ROMEA*

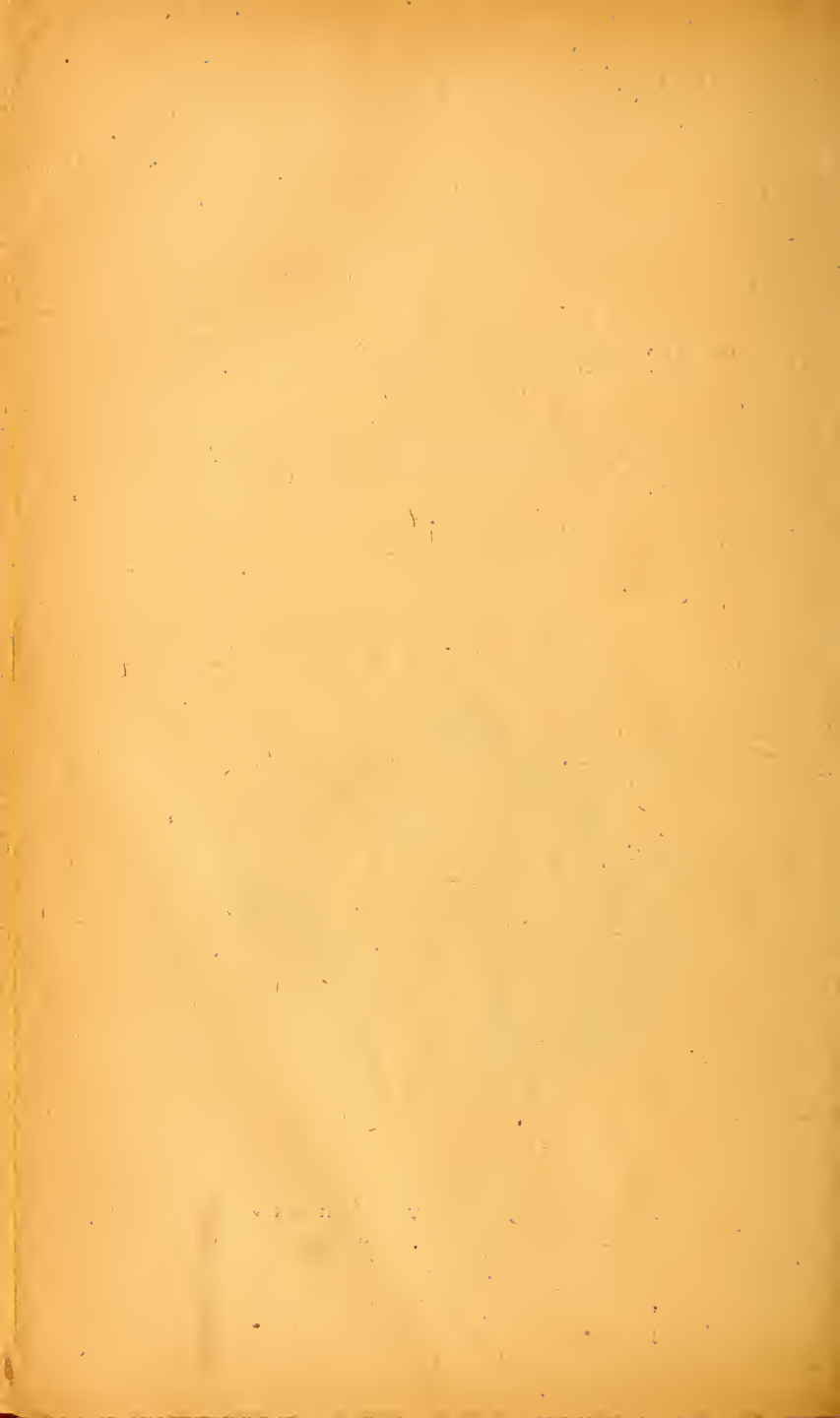
DÉCIMA EDICIO

BARCELONA
BIBLIOTECA DE «LO TEATRO REGIONAL»

PLASSA DEL PI, NÚM. 3, 2°

1897

Al conegut industrial

D. BENET ESCALER

propietari del acreditat establiment

«EL INGENIO»

*En justa recompensa de la verdadera
amistat que professa á son afectíssim
amich y S. S.*

M. Figuerola Aldroféu.

REPARTIMENT

Personatges	Actors
ADELA	D. ^a Adela Clemente
JAUME	D. Jaume Capdevila
ENRICH	» Enrich Borrás
ISIDRO	» Iscle Soler
LLUIS	» Ramon Oliva
MARSAL	» Jaume Martí
SR. RÓCH.	» Joaquím Pinós
RAMON.	» Ramon Valls

Dreta y esguerra la del actor

Época 18...

Ningú podrà representar, traduir ni reimprimir aquesta obra sens permís.

D. Joan Molas y Casas, director de la Galeria titulada *Propietats Dramàtiques y Líricas*, quals oficinas se troban en lo carrer del Hospital, núms. 12 y 14, según pis, es l'únic encarregat d'aquesta obra y ab ell deurán entendres totes las empresas y societats particulars que vulgan representarla.

Queda fet lo dipòsit que marca la ley.

ACTE ÚNICH

Despatx de un *curandero* á gust del director de escena. Porta al fondo y dugas á cada costat; las de segon terme, practica- bles. Penja robas, taula ministre, taula de centre ab una safata, cadiras de Viena, etc., etc.

ESCENA PRIMERA

JAUME y LLUIS

LLUIS Casi es hora de consulta.
JAUME No hi ha més, me 'n tinch d' aná;
 porta, porta 'l sobre-todo.
LLUIS Y 'l negoci?
JAUME Per xó vaig.
LLUIS Mira que ja son quarts d' onze,
 que 'ls que venen son puntuals
 y 'ls que 's cansan d' esperar-se
 may mes tornan.
JAUME Qu' ets pesat!
LLUIS Es llástima, que 'l negoci
 marxant tan be com nos va
 lo déixis perdre.
JAUME No es fácil.
 Al contrari, Lluís, no sabs
 la costum que ab la clientela
 he comensat á ensajar?...
LLUIS No sé res.
JAUME Com may escoltas!...
 Per ara ja he conquistat
 la fama de curandero
 ab mas curas especials
 (perque soch especialista
 en enfermetats del nas).

- A n' aquesta casa, venen
 no sols los que hi tenen mal,
 sino 'ls que 'l tenen petit,
 los que 'l tenen massa gran,
 qui 'l te tort, qui dret, qui xato,
 ample, estret, prim ó aixafat.
 Tothom ve perque li arregli.
- LLUIS Y no n' has arreglat cap.
- JAUME Alto qu' ab aixó no hi passó!...
- LLUIS Oh! ja sé lo que 'm dirás:
 que sense fé es impossible...
- JAUME La rahó es molt natural!
 sense fé may se va en lloch.
 Veyas si 'ls que han confiat
 ab una paraula meva...
- LLUIS La aprensió!...
- JAUME No ho nego, es clá.
 Quan he fet fer trenta unturas
 seguidas á un mateix nas
 dels que s' han presentat grossos
 y li he dit:—Se va curant,
 lo nas de vosté s' escursa,
 miris be en aquest mirall;
 va molt be, molt be, segueixi
 pròmpte 'l tindrà regular,
 y ha cregut ab fé cinsera,
 que ha sucsehit?...
- LLUIS Qu' ha pensat
 que tot li deyas de veras
 y en tot y tenir lo nas
 de la mateixa manera,
 te il-lusió d' haber curat.
 Pero com que per desgracia
 nostra, no es tothom igual
 y es qüestió de aprofitarse
 mentres venen parroquians...
 Arrepleguém, ja que 'ns topa,
 que si s' arriba á esbombá
 qu' ets curandero de farsa,
 ademés de perdre 'ls rals
 que cada dia 'ns abocan
 los nassos irregulars,
 nos esposém á que 'ns portin
 á la presó enmanillats.
- JAUME És que no es farsa; jò 'ls curo...
- LLUIS Sort que 'ns podrém retirar
 dintre poch ab las ganancias.

- JAUME (Vaja, á.Dèu)... (Posantse 'l sobre-todo.)
 LLUIS Per qué te 'n vas?
 Ja hi ha qui espera la tanda!...
- JAUME Tinch un compromís molt gran.
 Sabs aquella senyoreta
 que te 'l nas, ample y estrany
 y quan ve paga dos duros
 per visita?... Vaig pensá...
 que fentla venir á diari
 daría mes resultat.
 Y á fi de donarli á enténdrer
 perque ho fes, li vaig contar
 que un jóve aixerit y guapo
 se n' havia enamorat
 y 'm feya de intermediari
 per demanarli má y nas.
 Y com que per la pobreta
 los pretendents passen alts,
 fa dos visites per dia...
- LLUIS Y paga doble?
 JAUME Está cla!
 LLUIS Ben pensat.
 JAUME Veus si procuro
 pel negoci? Are me 'n vaig
 á veurer si trobo en Paco,
 ó algú que 'm vulga ajudar,
 perque li fassin l' amor
 quan ve á ferse arreglá 'l nas.
- LLUIS Ja no hi poso resistencia;
 ves, ves, corra y torna abiat.
- JAUME Y si no trobo á ningú?
 LLUIS Ho podrás ferho demá:
 (Jaume se 'n va pel fondo:)

ESCENA II

LLUIS, *acompanyantlo fins al fondo*

- LLUIS Que no tardis... De tots modos
 (S' adelanta mes al espectador.)
 es un xicot molt trempat;
 en fi que som un parell...
 (Trucan á la segona esquerra.)
 que es aquest soroll! Qui hi ha?
 (Trucan molt mes fort.)
 Vaja, algú que 's despacienta
 per la consulta.

ISIDRO (*Desde fora.*) Qué fan?...
 LLUIS Crida de aquesta manera,
 no pot ser mes que algun crach.
 (*Acostantse á la porta. Segueixen trucant.*)

ESCENA III

LLUIS y ISIDRO

LLUIS Espera un moment si vol.
 Ja vinch á obrir. (*Obra segona esquerra.*)
 ISIDRO (*Entra.*) Dèu lo quart.
 Com que feya mes de un quart
 que m' esperava tot sol,
 m' he fet un tip de cridá
 Deo gracias! Ave Maria!
 com que ningú responia,
 m' he decidit á picá.
 LLUIS Home, ab una mica mes
 tota la paret esguerra
 y 'ns tira la porta á terra.
 ISIDRO Donchs com volia que ho fes?
 LLUIS Esperarse fins y tant
 que se 'l cridi, si es primer.
 ISIDRO Com soch de fora, no sé
 las costums del que aquí fan...
 LLUIS Be, qué vol? per qué ha vingut?
 ISIDRO Viu aquí l' home dels nassos?
 LLUIS Sí, senyor; qué vol?
 ISIDRO (*Quins cassos!*)
 Pero... no estich convenzut.
 Vull véurel, vull cerciorarme
 de si m' enganyan ó no.
 LLUIS Qué li ha de fe operació?
 ISIDRO No, senyor, re ha de curarme
 qu' estich bo, gracias á Dèu.
 LLUIS (*Aquest beneyt, ja m' irrita*)
 donchs á qué ve la visita?
 ISIDRO A quinas horas se 'l veu?
 LLUIS De las onze del matí
 á las tres, poch mes ó menos.
 ISIDRO Ja trepitjo bons terrenos;
 son las horas que 'm van di.
 Deu venirhi molta gent
 á véurel.

- LLUIS (Qu' es poca solta!)
Sí, senyor, sí; n' hi ve molta.
- ISIDRO Tots pagan.
- LLUIS Naturalment.
- ISIDRO Quant ne fan pagá?
- LLUIS 'L que vulga
mentres donga mes de un duro.
- ISIDRO Qu' es çar! Però no m' apuro
y comprench que ab la trifulga
de la gent qu' ha de venir
á véurer cosa tan rara
paguin un ull de la cara.
- LLUIS No entench pas lo que 'm vol dir.
- ISIDRO Fa molt temps que desitjava
la diada de avuy lliure,
per ferme un bon tip de riure.
La mare prou m' avisava
tots los Desembres trenta hú,
y 'm deya, aixís, mitj en broma:
—Noy! ves á veure aquell home
que podrás contarho á algú.
Deu se un tipo molt estrany!
se 'n deuhén contar pochs cassos...
y es vritat que te tants nassos?
- LLUIS Tants!... com dias hi ha á l' any.
- ISIDRO Nada donchs, l' esperaré
per poguerho di á la mara.
Si tots los porta á la cara.
quina fila que deu fe!...
- LLUIS Vagi, esperis al saló.
- ISIDRO Déixim repassá 'ls caudals.
(Després de butxaquejar.)
Vatúa!... sols tinch deu rals!...
No 'l podré veure ab aixó?
- LLUIS (Quin xicot mes cap de suro!...
després m' hi divertiré.)
- ISIDRO Vamos, que diu; m' ho pot fe?...
- LLUIS No pot ser menos de un duro.
- ISIDRO Haig de perdre la ocasió,
per deu rals?... Tinch de trobarlos;
are vaig á enmatllevarlos.
Ja tornaré. (Se'n va pel fondo.)
- LLUIS Estiga bo.

ESCENA IV

LLUIS, després ADELA

- LLUIS Tan gran que es, sembla mentida
que siga tant ignorant!...
Per xó l' envía sa mare,
perque 'l vol espavilá.
En fi, passarém un rato
ben divertit.
- ADELA (*Entra segona esquerra.*) Dèu lo quart;
suposo que deu tocarme?
fa un quart qu' estich esperant.
- LLUIS No ha comensat la consulta.
- ADELA Y 'l que acaba de marxar?
- LLUIS Es un amich de la casa.
- ADELA Donchs quan comensan?
- LLUIS Mes tart.
- ADELA No puch veure 'l curandero
un rato?
- LLUIS Prompte vindrá;
ha anat á fe ùna consulta
á un nas de cuidado.
- ADELA Ah! ja.
- LLUIS Si te pressa y puch servir-la
jo, soch lo seu practicant.
- ADELA Com que no vinch per curarme,
potser sí que será igual.
- LLUIS Espliquis.
- ADELA Me informaría...
de un jove molt elegant,
un tal Enrich, que sol sempre
venir á las dotze y quart?
- LLUIS Senyora, son pocas senyas...
Enrich, Enrich... no, no hi caych,
sí pogués lo menos dirme...
- ADELA 'L qué?
- LLUIS La classe de nas.
- ADELA No 'l conech; segonís indicis
diuhen que 'l te molt estrany,
ab una especie de curva
com las casas de xanfrá.
- LLUIS (*No se pas de lo que 'm parla.*)
Sí, ja 'l conech, endevant.
Y qué desitja?

- ADELA Sols véurel.
- LLUIS Senyora, aixó es delicat!...
De quin modo li presento?...
es molt difícil...
- ADELA No tant.
Tinga; cinch jurots á compte... (*Donantloshi*)
Li es mes fácil are?
- LLUIS Es clá.
- ADELA Com compendrà, 'l meu empenyo
'es tan sols curiositat.
Van dírmme... Qu' era tan lleig!...
y vull véurer si ho es tant...
- LLUIS Vosté 'l coneix?...
ADELA No, senyor.
Es á dir, no, tan se val
que li espliqui lo que 'm passa;
vosté no 'm descobrirá.
- LLUIS Confíhi ab mi. (*Mentres pagui.*)
- ADELA Ab pòchs mots es explicat.
Soch orfe de pare y mare,
visch ab un oncle carnal
que te un fill que 'm fa l' aleta...
- LLUIS Perque ab vosté 's vol casá?...
ADELA Aixó mateix.
- LLUIS Continuhi.
- ADELA Avans de morí 'ls papás,
jo, ténia relacions
ab un tal Enrich...
- LLUIS 'L nas,
que fa un moment me parlava?
- ADELA Sí, senyó, era estudiant.
Com lo pobre, no tenia
cap fortuna que heredá,
los papás van despedirlo.
- LLUIS Pobret! Si que van se ingrats!
- ADELA Com que m' estimava molt,
per por de fe un cop de cap
en busca de mes fortuna
á América se 'n va aná.
- LLUIS Va fer be de resignarse,
abans de doná un mal pas.
- ADELA Per via de unas vehinas
he sapigut que ha tornat;
pero m' ha dit lo cosí
aquest que ab mi 's vol casá,
que l' ha vist tan lleig, tan negre
y ab aquest cambi de nas.

- LLUIS Ah, senyora! Son terribles
los ayres americans.
- ADELA Abreviém, perque m' espera
la minyona á na 'l replá.
Vull véurel! no més vull véurel
sense que 'm conegui, sab?
- LLUIS Y un cop vist?
- ADELA Aniré á casa
á ferme un tip de plorá.
Qu' ell ho ignori sobre tot!
- LLUIS Fassis desfigurá 'l nas
si no, la coneixeria:
quan torni assentis allá
(*Signant una cadira á la dreta del fondo.*)
y tots los que per qui passin
los aniré anomenant.
- ADELA Si 'n tingués un de postis!
- LLUIS Dona, vágil á comprá.
- ADELA Ahont?
- LLUIS Al *Ingenio*, 'n tenen
casi sempre...
- ADELA Me 'n hi vaig.
Per are, ja te cinch duros;
si 'l veig n' hi daré altres tants.
(*Se 'n va segona esquerra.*)

ESCENA V

- LLUIS, *després JAUME, Lluís parat al peu de la
porta segona esquerra.*
- LLUIS Senyors, no despatientarse,
desseguit comensarém.
(*Enrahonant ab los de dins.*)
Te rahó!... mes no podém.
Fassi 'l favor d' esperarse.
- JAUME Cóm está la sala, Lluís? (*Entra pel fondo.*)
- LLUIS Plena de gent á vessá.
- JAUME A qui toca fesho entrá.
- LLUIS Has sortit del compromís?
- JAUME No he pogut de cap manera.
He buscat tots los recons.
- LLUIS Fesla passar ab rahons
fins á demá.
- JAUME 'M desespera!...
Y si s' enfada, m' insulta
y perdo 'ls diners que 'm dona?

- LLUIS Surt en cambi altre persona pagant milló la consulta.
Mira, veus? Per comensá...
cinch dures! sols son á compte.
- JAUME De qué son? acaba prompte.
- LLUIS De un nas nou, per explotá.
- JAUME Vaya, esplicat, digas, qué es?
(Una veu desde fora.)
- VEU Que no comensan encare?
- LLUIS Sí, senyor! desseguit! are!...
(A n' els de fora.)
- Ja t' ho explicaré després. (A Jaume.)
- JAUME Té l' abrich; penjal allá (Penja-robas dreta.)
- LLUIS Jo crech que 'ls pacients nos sentan
y sembla que 's despacientan.
- JAUME A qui toca fesho entrá.
(Lluís se 'n va segona esquerra y per ta mateixa entra Marsal ab un nas molt gros y embolicat.)

ESCENA VI

JAUME y MARSAL

- JAUME Qué es la novetat aquesta?
- MARSAL Soch molt desgraciat, ja ho veu.
- JAUME Lo grá casi be 's fonia,
apenas quedava res..
- MARSAL És vritat, sí; una hora tonta,
un mal pas.
- JAUME Pero, qué ha fet?
- MARSAL Per cumplí al peu de la lletra
la recepta de vosté...
- JAUME Quina?
- MARSAL La del cataplasme
de llinosa...
- JAUME Vagi dihent.
- MARSAL Com que la dona no hi era
vareig ferlo jo mateix.
Ab bell mitj del grá me 'l posso
y 'm fico al llit de moment.
Sentía una escalforeta!
jo pensaba: are va be!
'm creya qu' era l' efecte
del cataplasme.
- JAUME Corrent.

- MARSAL De cop, sento una fiblada
y de aquesta una altre mes,
fins que fentse irresistible
tan agut y fort torment,
me 'l arrabasso de sobre,
'm palpo 'l nas. veig que 'm creix,
m'espanto, crido... y...
- JAUME Be; qué era?
- MARSAL Que 'l cataplasmat aquell,
en lloch de ser de llinosa
era de mostassa; re,
vaig agafá un pot per altre.
- JAUME Aixó es grave. Malament!
- MARSAL Se 'l vol mirar?
- JAUME M' afiguro
tot lo mal que vosté te.
No cal que 'l desemboliqui.
Cuyti, sense pérdrer temps
compri dos quartos de malvas.
- MARSAL Secas ó tendras?
- JAUME Tant es.
Que bullin; ab tres dits d' aygua
y prengui un bany.
- MARSAL Tant calent?
- JAUME Es precís; li garanteixo
que 's curará avuy mateix,
si está sens respirá un' hora
ab lo nas á dins.
- MARSAL (*Tira un duro á la safata.*) Molt be.
Estiga bo. (*Dirigintse segona esquerra.*)
- JAUME L' altra porta. (*Per la del fondo.*)
- MARSAL Fins demá. (*Se 'n va.*)
- JAUME Estiga bonet.

ESCENA · VII

JAUME, *després.* ROCH, *Jaume va y examina la moneda.*

JAUME L' altre dià van donarme
un duro fals; de allavors
tinch la costum de mirármels,
per se á temps, si no son bons.
(*Lo deixa altre volta á la safata y 's dirigeix
á la segona porta esquerra.*)
A qui toca?

- ROCH (Desde dins.) Un servidó. (Pausa.)
- JAUME Donchs, entri.
- ROCH (Entra.) Bon dia tinga.
- JAUME Espliquis, que te?...
- ROCH 'S veu prou;
tinch lo nas fet una truyta.
- JAUME De qué li ve tot aixó?
- ROCH Li diré...
- JAUME Vagi depressa
que al saló n' esperan molts.
- ROCH És la primera vegada
que vinch, no sé quinas son
las costúms que vostés tenen.
- JAUME Aném al grá.
- ROCH No, senyó,
no es pas cap grá lo que tinch.
- JAUME Qué pesat! Donchs qué es?
- ROCH Un cop.
Ningú puch sufrir que 's pegui
ni que 's maltracti tampoch
y á fi de pogué evitarho,
sempre fico 'l nas per tot.
- JAUME Aixó no treu nas á re.
- ROCH Be va treure 'l meu de lloch,
de cuyas resultas...
- JAUME Bueno,
segueixi la relació.
- ROCH Passant pel carrer de 'n Llástichs
vaig sentí un ay horrorós!
seguit de crits de ¡socorro!
y acompanyament de cops.
Deya la veu de una dona:
—No 'm peguis mes, ja n' hi ha prou.
Misericordia, que 'm matan!
Quan vaig sentir semblants plors
me n' entro dintre la escala,
pujo setanta esglahons,
arribo al pis, truco, obran,
m' entero de la qüestió.
Total: era un matrimoni
qu' estavan com gat y gos.
Se creu vosté, que deixava
de pegarli 'l marit? No;
sens fer cas de ma presencia
seguí donantli cops.
Allavors m' exalto, crido,
de sas mans prenc lo bastó

dinentli cobart, pilló, infame,
tot lo que hi ha per di al mon;
perque 'l que pega á una dona
no tiene perdón de Dios.

Jo creya, que ella, agraphida
de ma astucia y mon valor
m' hauria donat las gracias.

JAUME
ROCH

Y no ho va fe?

Res dé aixó.

Ella aixecantse de terra
y blabrejada pels cops,
va tení astucia per dirme:
—Qui l' ha cridat? eh? qué vol?
Per qué te de ficá 'l nas
hont nó 'l demanan?—Oh! com
he sentit que li pegavan...

—Es lo meu marit y pot,
ja se 'n pot aná manefla,
cuidis de vosté.—Ja 't toch!...

No sé que vaig contestarli;
van ferse una senya 'ls dos
y sento que m' esgarrapan,
que m' aporregan á cops,
que fan baixarme la escala
á tantos y saltirons;

y que quan vaig sé al carré,
al buscarme 'l mocadó
per aixugarme la infamia
de tan solemne pebrot,
ab sorpresa vaig trobarme
ab lo nas fora de llòch,
molt mes aixafat encare
que las cocas de llardons.

Aquesta es la trista historia
ab tot los seus pormenors.

JAUME

Ha sigut un poquet llarga
pero vamos...

ROCH

L' hi he dit tot
perque aixís, estánt en autos
s' aplican remeys millors.

JAUME

Corrent; ja ho tinch entés, are
si 'l seu cap fos de cartó
entrantli aquets dos dits, dintre
de la boca, foran prou
per tornarli á na 'l seu centre
desabonyegantlo...

ROCH

Cóm?

- JAUME Pero desgraciadament
te 'l cap molt du' y massa fort.
- ROCH Qué vol di que no tinch cura?
- JAUME Ab paciència y temps, crech jo
conseguirho.
- ROCH Qué 'm recepta?
- JAUME Posis forsa diacolon,
com es un engüent que tira,
li alsará 'l nas, poch á poch.
- ROCH Está be. Quant tinch de darli?
- JAUME Tant me te un duro com dos.
Pósil dintre la safata.
(Obra la porta del fondo indicantli la sortida.)
- ROCH Hasta demá. *(Se 'n va.)*
- JAUME Estiga bo.
*(Va á mirarse las monedas y obra la segona
porta esquerra.)*

ESCENA VIII

JAUME, ISIDRO y LLUIS. *Entra Isidro y darre-
ra seu Lluís. estirantlo pel bras.*

- JAUME Pot entrar...
- LLUIS Surti! No encare.
- ISIDRO Miris que 'm trencará 'ls brassos!...
Vull veure l' home dels nassos!
- LLUIS Després...
- ISIDRO Ho diré á la mare.
- LLUIS Apa, á dintre!... *(Empenyentlo.)*
- ISIDRO Que 'n te poca
de vergonya!
(Estranyat.) Be, qué hi ha?
- JAUME Qu' estich cansat de esperá;
per xo entro.
- LLUIS No li toca.
- ISIDRO Que sí! Que sí!...
- JAUME Aquí, no 's crida!...
- ISIDRO Que 's creu que no tinch 'l duro?
- JAUME Vagi, esperis; li asseguro
que 'l veurá.
- LLUIS A dins, desseguida!
- ISIDRO M' ho he posat á na 'l magí
y... bueno, m' esperaré;
pero juro... que 'l veuré
mal me tingués de morí.
(Entra segona esquerra.)

JAUME No es pas boig?
 LLUIS Es un tanoca.
 JAUME Evita 'ls escándols, home.
 LLUIS Ja 'l coneixen y 'n fan broma.
 JAUME Donchs fes entrá á qui li toca.
 (Se 'n va Lluís y entra Enrich.)

ESCENA XI

JAUME y ENRICH

ENRICH Dèu lo quart.
 JAUME Endevant, èntri.
 ENRICH Vinch... no se com s' ho pendrà...
 'l porto postís, veu? miri.
 (Treyentse 'l nas que du postís.)
 Dispensi pero es lo cas,
 que no fentho de aquet modo
 foren descuberts mos plans.
 Lo qui acaba de surtí are
 m' hauría desbaratat.
 JAUME Demani; mentres no siga
 alguna cosa de mal.
 ENRICH Coneix á una tal Adela
 que ve á ferse arreglá 'l nas?
 JAUME Si no porta 'ls documents
 un xich mes ben despatxats?
 ENRICH Va molt ben vestida, es jove,
 de estatura regular,
 d' apellido 's...
 JAUME Es inútil,
 no li podré contestar.
 Jo, sols me ficso ab los nassos,
 es á di, estich tan ficat
 de cap á la meva ciencia,
 que si algú 'm ve á preguntá
 per fulano ó per sutano,
 com si 'm digués Llúcia, sab?
 ENRICH Aixís no 'ns podrém entendre.
 JAUME La meva especialitat
 vosté la coneix de sobras;
 donchs, en lloch de preguntá
 pel nom, estatura, trajo
 que vesteix, ó be la edat,
 cal que m' indiqui la classe,
 posició ó forma del nas.

- ENRICH Ja 'l comprench; pero 's difícil,
molt difícil de explicá.
- JAUME Pensi; que per poch que 'm diga...
- ENRICH Be á se un nas... ab dos forats...
que semblan duas finestras
obertas de bat á bat.
- JAUME Ho veu que 'ns hem entés prompte,
ja se de qui 'm parla, avant.
(No la conech ni de vista.)
- ENRICH Sol vení á las onze y quart
cada dia?
- JAUME De vegadas
triga un xich mes.
- ENRICH Es igual.
Tant me te un quart mes com menos
mentres la puga trobar.
- JAUME Qué 's proposa?
- ENRICH No s' alarmi.
- JAUME Es que á na 'ls meus parroquians
los hi guardo molt respecte
y no voldria...
- ENRICH Que 's cas!
La vull véurer sens parlarhi.
- JAUME La tindrà de esperá á baix.
- ENRICH Aquí mateix.
- JAUME Impossible.
- ENRICH Ni dantli una cantitat?
- JAUME No ho puch permetrer.
- ENRICH (*Dántloshi.*) Deu duros.
- JAUME Quin empenyo!
- (*Acceptant.*)
- ENRICH Fa sis anys
que no la he vista, y desitjo
contemprarla un sol instant.
Va ser la primera dona
que ab passió vaig estimar.
Per ella vaig aná á Cuba
á fer fortuna.
- JAUME Y qué tal,
la va fer?
- ENRICH No puch queixarme.
Ojalá no hagués tornat!...
Que n' he tret de guanyá sumas
á forsa de mos treballs,
si ja no puch oferirlas
á la qu' era mon encant!
- JAUME Se li ha casat ab un altre?

- ENRICH No, senyó.
 JAUME Donchs... L' ha deixat?...
- ENRICH Tampoch.
 JAUME Pues quín es lo cambi?
 ENRICH Transfiguració del nas.
 JAUME No comprench...
 ENRICH Pensant 'ab ella,
 fet tot un americá,
 arribó y salto de bordo
 ab uná alegría gran.
 Aixís que la anava á véurer
 al seu cusí vaig trobá;
 nos abrassém desseguida,
 nos apretém fort las mans
 y 'm fa assaber de l' Adela
 que quan me 'n vareig anar,
 va tenir tal sentiment
 y va plorar tan y tan,
 que la seva fesomía
 va fer mohiment.
- JAUME Es clá
 la vía respiratoria
 ressentintse...
- ENRICH S' aná infant
 y fa compassió de veurer
 ab semblant penca...
- JAUME Aixó ray.
 Jo 'm veig ab cor de curarla,
 pero es qüestió de molts rals
 y molta paciència.
- ENRICH Bueno.
 JAUME Si no 's cansa de pagá
 sabent ja del mal l' origen
 feré cura radical.
- ENRICH No vull donarme á coneixe
 devant d' ella.
- JAUME Vol callá!
 ENRICH Perque dat cas que no curi,
 no fa per mí semblant nas.
- JAUME Assentís á la cadira
 com si estigués esperant
 á que acabí las visitas
 per després ferse operá.
 Totas las senyoras qu' entrin
 las aniré anomenant;
 y quan conegui qu' es ella
 fássim un signo ab lo cap;

- miraré be si te cura,
després parlarém y en paus.
- ENRICH Sí, senyó, sí; gran idea
y segueixi visitant.
Hont m' assentaré?
- JAUME (*Segon terme dreta.*) A n' aquella.
(*Obra segona porta esquerra, y Enrich's torna á posá 'l nas postís.*)
Un altre!... Ja pot entrá.

ESCENA X

Los mateixos y RAMON, entra segona esquerra

- RAMON Ja era hora! Gracias á Dèu!
- JAUME Feya molt que s' esperava?
- RAMON Ja ho crech; tant, que casi estava
per entornarmen.
- JAUME Ja veu
que despatxém desseguida.
No te rahó de queixarse
per un moment de esperarse.
- RAMON Oh! tot te la seva mida.
- JAUME Cada dia passan cassos
per l' estil, de lo mateix.
Diga, que se li ofereix?...
- RAMON Vosté sab arreglá nassos
—si 'l preguntar no es ofensa—
com aquest meu?
- JAUME Per qué no?
- RAMON Ja veurá, es que un servidó,
lo tinch aixís, de naixensa.
- JAUME Ah, sí!... no ho hauría dit.
- RAMON Ja veu, donchs, si 'm ve de lluny.
- JAUME May li han dat cap cop de puny?
- RAMON No ser que fos de petit...
- JAUME Li fa mal?
- RAMON Lo tinch molt bo;
veu, del modo que s' engreixa?
aquí está la meva queixa,
per xó vinch, per xó, per xó.
- JAUME Ja es un nas fenomenal;
li deu fer molt bona vida.
- RAMON Que diu? (Vaya una sortida!)
- JAUME Miri enlayre, mes... mes alt...
Are posis de cantó;
ensumi fort... vol tornarhi?...

- está be, prou, basta, pari,
ja está feta la inspecció.
Que vol, quin pensament te?
- RAMON Fer fondre una bona llenca
hasta que la meva penca
se pogués dir qu' está be.
- JAUME Ja 'l comprench, vosté voldria
que 'l rebaixés; mes ben dit,
vol tení 'l nas mes petit.
- RAMON Es cla que m' agradaria.
- JAUME Gracias á la meva ciencia
se un remey bastant segú,
sol ser pesat per algú,
mes s' ha de tenir paciencia.
Vosté ha donat massa gust
á na 'l nas; per xó 'l te gros.
Com?
- RAMON Li agrada olora flors?
- JAUME Sí.
- RAMON Sí.
- JAUME Pües de aquí ve 'l disgust.
No sab de quina manera
arreglo 'ls nassos petits
que 'n solém dir, desnarits?
- RAMON Com no soch de la carrera.
- JAUME Fentli olora un any essencias
y dihentli maco y bufó,
's revé, y ab la il-lusió,
du las bonas consequencias.
- RAMON Ja comprench lo disbarat.
- JAUME Si quan li miro la cara,
estranyo que 'l nas, encara
no s' hagi desenganxat.
Vosté en lloch de darse pressa
buscant algú que 'l curés,
ho feya tot al revés
y per xo te semblant pessa.
Si se 'l vol fer rebaixar
creyentme á mí, li asseguro
que á n' als nou mesos li curo
ó li posò regular.
Agañ un mirall dels bons,
miris lo nas fit á fit;
rebáixil á lo infinit
rompentli las oracions.
Diguili brut, nas de lloro,
nas de cantá un rengla, lleig
tarota, trompa...

ENRICH Jo n' hi tinch moltes.

JAUME Ja ho crech.

Quan un reb una notícia dolenta... s' ha ficsat be ab lo que fa desseguida?

ENRICH No...

JAUME Arrufa 'l nas.

ENRICH Si qu' es cert.

JAUME Donchs ja tenim una proba qu' ell, es lo primer que sent. Éscolti: y al que li puja la mosca al nas?... Ja veu que es una cosa senzilla!...

ENRICH Ay pobre! Ja está ben fresch!

JAUME Donchs, convenint en que senten ja tenim lo precedent de que 's rebaixan ó creixen adoptant los meus concells. Tan es així, que ab tants nassos com han passat pels ulls meus durant deu anys, un sol y únich m' ha fet quedar malament. Pero... quin nas! dels tremendos! Jo crech que com més remeys he probat per rebaixarlo l' ajudan á creixer més.

ENRICH De tothom deu amagarse...

JAUME Al contrari.

ENRICH No comprench...

JAUME Es lo de un ex-concejal que la *Esquella* ja n' ha tret la mar! de caricaturas.

ENRICH Ja hi caych, sí; no parli més.

JAUME Cansat, lo vaig dar de baixa tornantli 'ls quartos.

ENRICH Ben fet.

JAUME Com que 'm desacreditava...

ENRICH Sembla que obran.

JAUME Qui deu ser!...

(Obran segona porta esquerra y apareix Lluís y Adela.)

- ADELA (Sembla que busca conversa.)
 ENRICH 'N fa molt!
 ADELA Com que n' es temps.
 Si al trenta hú de desembre
 no 'n sentís...
- ENRICH (Quina veu
 mes bonica y agradable)
 Pateixo molt al hivern.
 Com soch fredulich de mena...
 Al estiu disfruto!
- ADELA Be;
 qüestió de gustos. (Diria
 que aquesta veu es la de ell.)
- ENRICH És ella, no hi ha cap dupte;
 (llástima de nas...)
- ADELA (Dèu meu!...
 Hasta crech que 'm venen ganas
 de plorar!)
- ENRICH (Estich inquiet!...
 La estimo encare, voldria...
 Ni lo que voldria se.,
 per casarmhi.)
- ADELA (Malvinatge!...
 Creya tení 'l cor valent
 y m' ha conmogut, al véurel.)
- ENRICH (Sembla que plora.)
- ADELA (Pot ser
 no es ell, porque... es impossible
 vamos, que siga tan lleig.)
- ENRICH (Pot ser que no ho siga ella...
 en fin are ho provaré.)
 Adela!
- ADELA Que 'm...
- ENRICH No; semblava
 que obrían... (Sí! Sí que ho es!)
 y anava á dir... Adelante!...
 porque entressin. (Pausa.)
- ADELA Tant mateix
 triga molt lo curandero.
 (Si 'm descuido, aquest moment
 me dono á coneixer.)
- ENRICH (Pobre!)
- ADELA (Vaig á probar de saber
 si 'm trech del cap aquest dupte.)
 Enrich...
- ENRICH Que 'm...
- ADELA Ja, ja. (Sí, es ell...)

Dich que 'm rich de la sortida
de l' *adelante!*...

ENRICH

Per què?

ADELA

Perque ni l' ha repetida
ni he vist jo, que ningú entrés.

ENRICH

Es que 'm feyan pampallugas
los ulls.

ADELA

Ah!...

ENRICH

(Dissimulém.)

ADELA

(Ja tenia rahó l' Isidro,
lo del 'nas ha sigut cert.
Veig que en tot y ser mitj tonto...)

ENRICH

(Al véurela m' entristeix.
Si l' home dels nassos jura
cúrrarla, m' hi casaré.)

ADELA

(Estich cansada de seure!
Lo que fora mes prudent
es sortí avans no 'm conega.)

ENRICH

(No hagués de fe un mal papé
despedintme...)

ADELA

(Quina fatxa!)

ENRICH

(Vaya! 'l seu nas m' enterneix!
pobrissona! pobre Adela!...)

ADELA

(Pobret!... qui ta vist y 't veu.)
(*Isidro empeny la porta segona esquerra y
entra brusçament.*)

ESCENA XIV

Los mateixos y ISIDRO

ISIDRO

(Ja he acabat la paciència!
Estich cansat de fracassos,
vull véurer l' home dels nassos!

ADELA

(Ay senyó! santa ignocència!
'L meu cosí!)

ENRICH

('L cosí d' ella!)

ADELA

(Ves ab qui 'm tinch de casá!...
Are, se 'ns descobrirá!...)

ISIDRO

(Je, je, je. Quina parella!)

ENRICH

(Fan véurer que no 's coneixen.)

ISIDRO

(Vaya uns nassos mes mal fets.)

ADELA

(Com dissimulan aquèts.)

ENRICH

(Ni que me 'ls miri mereixen.)

ISIDRO

Vostés han sigut astuts
per véurel be. Qu' ha arribat?

ADELA (Si parlo 'm coneix.)
 ISIDRO Qu' ha entrat?
 No responen! Que son muts?...
 A mi 'm feyan está allí
 solet, espera, qu' espera;
 aquesta no es la manera
 de fer, quan se vol complí.
 Soch molt primer que vostés
 y m' han passat al devant,
 mes si 's creuhen que 'l veurán
 sense mí, ho han mal entés.
 Lo veurém junts, perque 'm toca.
 (Mirant la segona porta dreta.)
 Deu vení, sí; sento passos
 Ja rich, de pensá ab los nassos
 que penjarán.

ENRICH (Qu' es tanoca!)
 (Entran Lluís y Jaume.)

ESCENA ÚLTIMA

Los mateixos, LLUIS y JAUME

JAUME Los hem fet esperar massa;
 dispensin. (A Enrich y Adela.)

ENRICH No hi ha de qué.

JAUME Ja torna á se aquí vosté? (A Isidro.)

LLUIS Aixó de la ratlla passa.

JAUME Apa corrents; surti á fora.

ISIDRO Doncas no me 'n vull aná.

ADELA (Veyam com acabaré.)

ISIDRO May me tocaría la hora.
 Ademés, qué costa tant
 de ensenyá l' home?

LLUIS (A Jaume.) Acabém.
 sino may ne surtirém.

JAUME Es aquest que te al devant.

ISIDRO Aquell? (Per Enrich.)

LLUIS No.

ISIDRO Quin?

JAUME Jo.

ISIDRO M' enganya.
 Com soch fill de Sabadell
 Sab, soch molt net de clatell.
 Hont porta 'ls nassos?

JAUME M' estranya

que sent vosté tot un home
no sápigá encara 'ls dias
que avuy te l' any.

LLUIS Quants voldrías
véurenhi?

ISIDRO Qu' estan de broma!

JAUME Avuy es desembre, trenta hù,
queda un dia, estás al cas?
donchs me quedo ab un sol nas.

LLUIS Del mateix modo que tú.

ISIDRO Ca barret! no soch cap tonto
per deixarme enganyá així;
si no 'l veig, no 'm moch de aquí.

(A Enrich y Adela.)

JAUME Senyors, es tal com li conto?...

ISIDRO Ca! si no me 'n aniré!

LLUIS Qu' es ximple!

ISIDRO Vosté m' insulta!

JAUME Tenim feyna! hi ha consulta!

ISIDRO Y á mí qué me cuenta usté.

LLUIS O surts ó 't faig un nas nou.

ISIDRO Llenga!...

LLUIS Te.

(Li dona cop de puny, s' agafan y cauhen á terra.)

ISIDRO Ay! Ay! que 'm mata.

(S' aixeca, agafa la safata y s' hi torna á cops, esparramant los quartos que cauhen.)

JAUME Déixim está la safata
que cauhen los quartos.

(Adelantantse y descompartintlos.)

ADELA Prou.

No n' hi ha per tant!

JAUME Qué fas Lluis?...

ISIDRO La cosina...

LLUIS Es tan tussut!

ISIDRO No t' havia conegut.

Com vas ab lo nas postís.

ENRICH Permétim per un moment. (Adelantantse.)

Vostés 'l du potís, senyora?

ADELA (Malvinatge!) (Molt trista.)

ENRICH Per qué plora?

ADELA (Descuberta inconscientment.)

ISIDRO L' Enrich? (Sorpresá.)

ENRICH Sí, Isidro.

ISIDRO Qué fa?

També postís?... (Treyentse 'l nas postís.)

- ENRICH Tú ho aclaras.
 ISIDRO Que aneu al ball de màscaras?
 LLUIS Veyám com acabarà.
 (*Trayentse 'l nas postís.*)
- ADELA Quanta alegria, per fi...
 (*A Isidro.*)
 perquè vares enganyarme?
 ENRICH Y á mí quan vares trobar-me?
 ISIDRO 'L pare m' ho va fe di,
 perque com que som promesos
 y tenim relacions are,
 tot m' ho va aconsellá 'l pare
 per...
- ENRICH No parlis mes, entesos.
 JAUME Dos nassos que feya días
 (*A Lluís.*)
 que 's buscavan.
 LLUIS S' han trobat.
 JAUME Lo tonto 'ns ha destorbat
 las nostras tracallerías.
 ISIDRO Has de vení ab mí.
 (*A Adela.*)
- ADELA Que fem?
 ENRICH Ets major d' edat, casémnos.
 Tinga y dispènsi.
 (*Dona un bitllet de banch á Jaume.*)
- JAUME Entenemnos.
 LLUIS Y nosaltres com quedém?
 JAUME Un favor demano jo
 perque vull agafà fama;
 que combiném una trama
 com si 's fes fe operació.
- ENRICH Es á dir devant de tots.
 'ls que venen, creu precís
 que 'ns fem curá 'l nas postís,
 alabantlo ab quatre mots.
- ADELA Si no es ell, no 's descubreix...
 JAUME Sols ho demano pel nom.
 Veyentho 'ns creurá tot 'hom.
- ENRICH Concedit.
 ADELA Sí: s' ho mereix.
 Fins un discurs los faras.
- ISIDRO Sempre me han de passá cassos!
 JAUME Per veure l' home dels nassos
 (*A Isidro.*)
 quedas ab un pam de nas.
 ISIDRO En veurém la solució.

ADELA Qu' ets tonto, noy.
ENRICH Acabém.

(Al públich.)

JAUME Dispensin si 'ns en aném.
Nas! ja pots tirá teló.

(Al telar.)

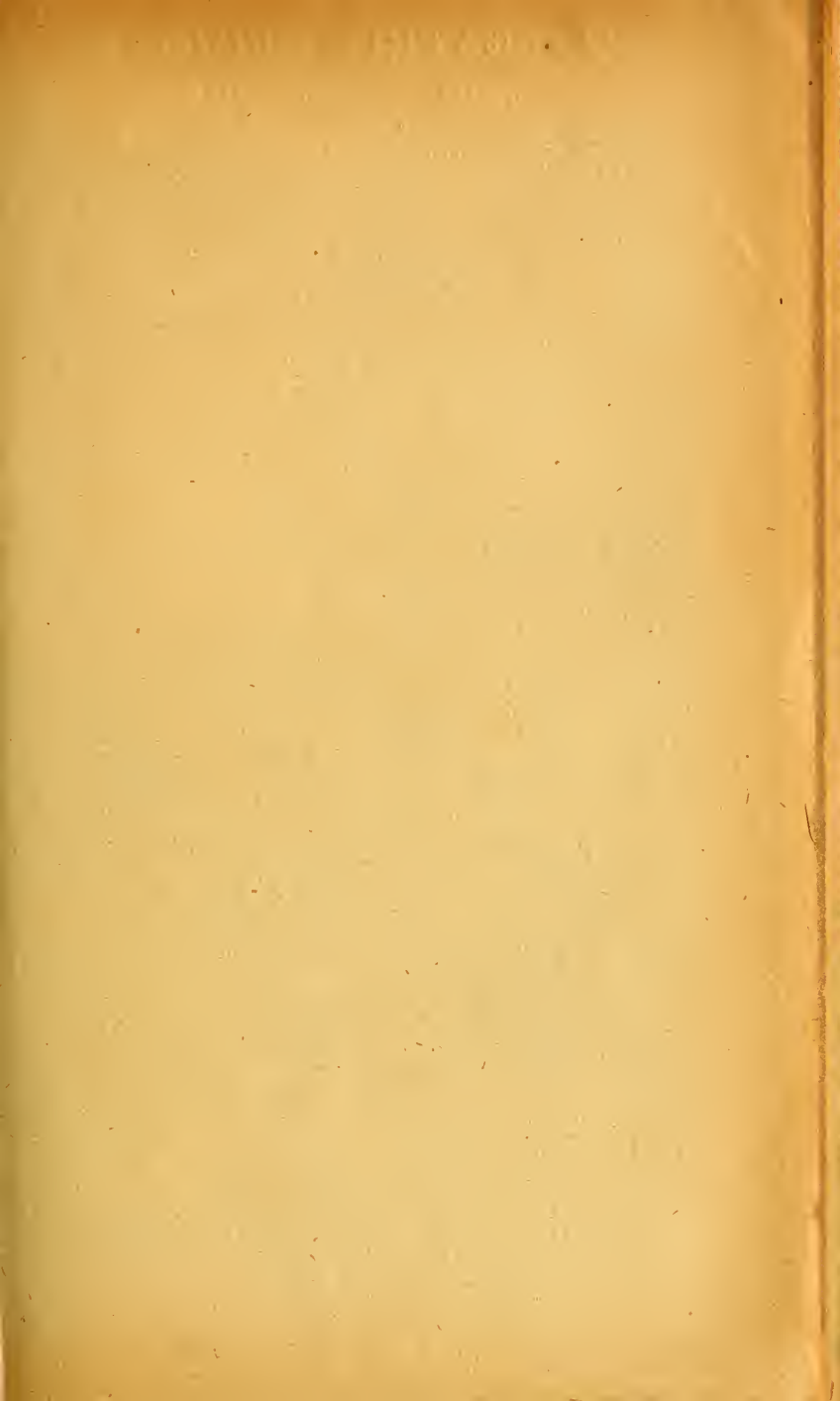
AL PÚBLICH

Ah!... Senyors, si algú de aquí
de aquet dolent mal pateix
y volgués are mateix
lo defecte corretgí...
Que pugi al instant, que jo,
veuran com sense gran pompa,
faig de un nas, com una trompa,
un nas petit y bufó.

Obras del mateix autor

QUE 'S TROBARÁN EN LAS PRINCIPALS LLIBRERÍAS

	<i>Pessetas.</i>
<i>Cromos.</i> Colecció de quadros á la ploma	0'25
<i>La primera volada.</i> Novela picaresca	0'25
¡¡Alló!! Versós picants, salats, dolços, verts y madús	0'25
<i>Pessigoltas íntimas.</i> De diferents sensacions.	0'25
<i>Del Infern á la Gloria.</i> Novela picaresca.	0'25
<i>Amor etern.</i> Cuadret trágich semi-histórich	0'25
<i>Memorias de un polisson.</i> Humorada en vers	0'25
<i>Música celestial.</i> En vers	0'25
<i>Vigilia de casament.</i> Monólech	0'50
<i>Modus-vivendi.</i> Pessa catalana en 1 acte.	0'50
<i>Patpitacions.</i> Colecció de poesías. Un t. de 48 págs.	0'50
<i>Mata lluna.</i> Pessa catalana en 1 acte.	0'50
<i>L' any 13,000.</i> Fantasia.	0'50
<i>Lo Vigilant.</i> Monólech en vers. Nova edició	0'50
<i>Qui abrassa molt...</i> Pessa catalana en 1 acte	1
<i>Lo tret per la culata.</i> Sarsuela en 1 acte.	1
¡¡¡A la Rambla!!! Sarsuela en 1 acte	1
<i>Temps perdut.</i> Pessa en 1 acte	1
<i>De cero á cero va cero.</i> Pessa en 1 acte	1
<i>Per poders.</i> Pessa catalana en 1 acte	1
<i>La sombra de un vestit.</i> Pessa en 1 acte	1
<i>Servey de plata.</i> Comedia en 2 actes	1
<i>Lo cos det delicte.</i> Comedia en 2 actes.	1
<i>Trofeos masculinos.</i> Pessa castellana	1
<i>Tetefónicamente.</i> Pessa castellana	1
<i>L' Home dels nassos.</i> (Nova edició.) Esternut en 1 acte y en vers.	1
<i>La Capota de palla.</i> Comedia en 3 actes	2
<i>L' esca del pecat.</i> Novela de costums; 160 planas.	2

LO TEATRO REGIONAL

75 OBRAS PUBLICADAS

	Ptas.
<i>L' Agulla</i> , drama, 3 actes, Pelay y Briz	2
<i>Sortint del ou</i> , diálech, Ignasi Iglesias	0'25
<i>Clarís</i> , drama, 3 actes, Conrat Roure	2
<i>Lo Teatro per dins</i> , comedia, 2 actes, Frederich Soler	1'50
<i>Sant Jordi mata l' aranya</i> , comedia, 1 acte, A. Guasch Tombas	1
<i>La dona y la baylerina</i> , comedia, 1 acte, Frederich Soler	1
<i>Pintura fi de sigle</i> , 1 acte, Guasch Tombas y Dalmases Gil	1
<i>Un' altra sogra</i> , comedia, 1 acte, Abelardo Coma	1
<i>Las Joyas de la Roser</i> , drama, 3 actes, Frederich Soler	2
<i>Tot per las donas!</i> 1 acte, Joseph M. ^a Pous	1
<i>L' esclau del vici</i> , monólech, Ignasi Iglesias	0'50
<i>La feyna d' en Jafá</i> , comedia, 1 acte, Ernest Soler de las Casas	1
<i>Los aucellets</i> , comedia, 3 actes, Joseph M. ^a Pous	2
<i>La mosca al nas</i> , comedia, 1 acte, Frederich Soler	1
<i>La firma d' en Rovellat</i> , comedia, 1 acte, Conrat Colomer	1
<i>La tornaboda</i> , comedia, 1 acte, Juliá Carcassó	1
<i>¡Xerraire!</i> Monólech, Joaquim Montero	0'50
<i>Lo quarto dels mals endressos</i> , 1 acte, Conrat Roure	1
<i>Qui oli remena...</i> Juguet, 1 acte, Pere Reig y Fiol	1
<i>La flor de la montanya</i> , drama, 3 actes, Ramón Bordas	2
<i>Tres personas</i> , juguet, 1 acte, Abelardo Coma	0'50
<i>¡Tot per ellal!</i> Comedia, 1 acte, A. Careta y Vidal	1
<i>Per contradicció</i> , comedia, 1 acte, J. Pont y Espasa	0'50
<i>La mort de Nerón</i> , tragedia, 1 acte, Victor Balaguer	0'50
<i>Un músich de regiment</i> , sarsuela, 1 acte, Joseph M. ^a Pous	1
<i>La Dama de Reus</i> , drama, 3 actes, Manuel Rocamora	2
<i>Un rey de pega</i> , monólech lírlich, 1 acte, Enrich Molina	0'50
<i>Dos companys mal avinguts</i> , joguina, 1 acte, F. Godo y V. Rahola	1
<i>La Pescateria</i> , sainete, Mirabent y Mestres	1
<i>La Casamentera</i> , joguina, 1 acte, Conrat Roure	1
<i>Las esposallas de la morta</i> , tragedia, 3 actes, Victor Balaguer	1
<i>Los gelos de la Coloma</i> , parodia, 1 acte, A. Guasch Tombas	1
<i>Un bateig á cops de punys</i> , comedia, 1 acte, Jaume Molgosa	1
<i>Una dona y un Deu</i> , comedia, 1 acte, Joseph M. ^a Pous	1
<i>Si, senyors</i> , monólech en vers, Joseph Barbany (Pepet del carril)	0'50
<i>Lucrecia Borgia</i> , joguina, 1 acte, Francisco X. Godo	1
<i>Lo diner</i> , comedia, 3 actes, Joseph M. ^a Pous	2
<i>Lo marit de la difunta</i> , joguet, 1 acte, Francisco Figueras y Ribot	1
<i>L' ocasió fa 'l lladre</i> , proverbí, 1 acte, Conrat Roure	1
<i>Mestre Jan ó l' honra del trevall</i> , drama, 5 actes, Joseph O. Molgosa	2
<i>Lo somni de la Ignocencia</i> , sarsuela, 1 acte, C. Colomer y U. Fando	1
<i>Home á l' aygua</i> , comedia, 1 acte, Pere Reig y Fiol	0'50
<i>Lo ret de la Sila</i> , comedia, 1 acte, Frederich Soler y Hubert	1
<i>Las tres alegrías</i> , comedia, 1 acte, Joseph María Arnau	1
<i>¡Dorm!</i> sarsuela, 1 acte, Narcís Campmany y Joan Riús	0'50
<i>Setze jutjes...</i> sarsuela, 1 acte, Manuel Angelon y Mtre. Pujadas	1
<i>A la lluna de Valencia</i> , comedia, 2 actes, Narcís Campmany y Pahissa	1'50
<i>Als peus de vosté</i> , joguina, 1 acte, Miquel M. Palá Marquillas	1
<i>La herencia del oncle Pau</i> , comedia, 4 actes, Conrat Colomer	2
<i>Los tres toms</i> , quadro de costums, 1 acte, Narcís Campmany y Pahissa	1
<i>De teuladas en amunt</i> , sarsuela, 1 acte, Conrat Roure y Joseph Ribera	0'50
<i>La mort de Anibal</i> , tragedia, 1 acte, Victor Balaguer	1
<i>La festa del adroguer</i> , 1 acte, Joan Manel Casademunt y Mtre. Fita	1
<i>Un embolich de cordas</i> , comedia, 2 actes, Joseph María Arnau	1'50
<i>Lo timbal del Bruch</i> , drama, 4 actes, Frederich Soler y Hubert	2
<i>Lo mestre de minyons</i> , quadro, 1 acte, Joseph Feliu y Codina	1
<i>Entrar per la finestra</i> , comedia, 1 acte, Pere Reig y Fiol	0'50
<i>Matrimonis á Montserrat</i> , anada en 2 actes, C. Roure y J. M. ^a Comella	1'50
<i>La llupia</i> , joguina, 1 acte, Conrat Colomer	0'50
<i>Una poma per la sed</i> , juguet, 1 acte, Lambert Escaler	1
<i>D' estudi</i> , monólech, Joseph Barbany	0'25
<i>Lo gech d' en Migranya</i> , sainete, 1 acte, Teodoro Baró	0'50
<i>Los Encants de Sant Antoni</i> , sainete, 1 acte, J. M. ^a Pous y Mtre. Ferrer	1
<i>Verdalet pare y fill</i> , sarsuela, 2 actes, C. Colomer y U. Fando	1'50
<i>Lo grá de mesch</i> , drama, 4 actes, Joseph Feliu y Codina	2
<i>A pel y á repel</i> , juguet bilingüe, 1 acte, Narcís Campmany y Pahissa	1
<i>Las erradas del papá</i> , sarsuela, 1 acte, Conrat Colomer y Perez Aguirre	0'50
<i>La copa del dolor</i> , drama, 3 actes, Narcís Campmany y Andreu Brasés	2
<i>Dispensi, hi ha principal</i> , comedia, 1 acte, Ramon Caballer y Sáez	1
<i>La vida al encant</i> , comedia, 1 acte, Conrat Roure	1
<i>Lo diari d' en Brusi</i> , joguina, 1 acte, Abelardo Coma	0'25
<i>La marca de foch</i> , drama, 3 actes, Antoni Careta y Vidal	2
<i>E' home de l' orga</i> , monólech, Santiago Rusiñol	0'50
<i>Clarís</i> , drama, 3 actes, Conrat Roure	2
<i>L' home dels nassos</i> , humorada, 1 acte, M. Figuerola Aldroféu	1